

som ministeren har sagt, til efterretning, er der mulighed for at bevæge sig lidt til enten den ene eller den anden side frem for at pinde det ud, som det er sket i de to andre dagsordensforslag.

Derfor skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti stemmer imod dagsordenen fra Enhedslisten, vi stemmer imod dagsordenen fra regeringspartierne og SF, og vi støtter selvfølgelig den dagsorden, som vi er medforslagsstillere til.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Da vores ordfører, hr. Steen Gade, fortsat er bundet i Markedsudvalget, skal jeg på hans vegne komme med følgende bemærkninger:

Vor debat i dag om verdens fødevarer-sikkerhed er vigtig. Den skal fastlægge den danske position på topmødet, og den handler om noget helt afgørende, nemlig det helt grundlæggende sociale sikkerhedsnet, at hvert eneste menneske har ret til at gå mæt i seng hver dag. På den måde står selve emnet i direkte modstrid til den ekstreme liberalistiske højrebølge, som alt for længe har hærget debatter og synspunkter og f.eks. har ført til ekstrem ulighed og ødelæggelse af eksisterende sociale sikkerhedsnet alt for mange steder i verden. Meget tyder heldigvis på, at vinden er ved at vende. I dag snakker selv Verdensbanken om behov for sociale sikkerhedsnet, også som forudsætning for økonomisk udvikling.

Sjældent diskuterer vi her i salen en sag, hvor Nordahl Griegs ord fra sagen »Kringet af fiender« er så sande: »Findes her nød og sult, skyldes det sving«. Allerede i 1970'erne proklamerede FN, at sulten skulle være udryddet inden udgangen af dette årtusinde, og i dag kan vi konstatere, at der stadig er 800 millioner, der sulter, at 11 millioner børn dør årligt som direkte eller indirekte følge af sult, og at 1 milliard lever i absolut fattigdom, dvs. for mindre end 1 US-dollar om dagen. Og alligevel er der også i dette Folketing mennesker, der mener og agiterer for, at der er megen lighed i verden – ufattelig! Men samtidig er der mad nok i verden, og ministeren siger klart i dag – og tak for det – at fordelingen af produktionen er helt central.

Det, vi diskuterer, er altså intet mindre, end om vi vil være med til at skabe det første globale sikkerhedsnet for alle borgere på kloden, retten til at spise sig mæt, og om vi vil tage de nødvendige politiske beslutninger, så føden kan fordeles til alle. Det er fattigdommen og den ulige fordeling, der er fjenden. Derfor er det også

meget vanskeligt for SF at forlige sig med, at FAO-topmødet kun regner med over de næste 20 år at halvere antallet, der skal sulte, dvs. til 400 millioner mennesker. Det siger jeg, selv om det naturligvis skal ses i sammenhæng med, at Jordens befolkning forventes at vokse med 3 milliarder inden år 2030.

Jordreformer, lige adgang til produktionsmidler og støtte til småbønder er afgørende politiske midler for at udrydde sult og fattigdom. Især vil bedre rettigheder for kvinder være helt afgørende for at skabe en lokal fødevarerforsyning. Her er en klar sammenhæng mellem kampen for kvinders position i verden og mulighederne for øget fødevarerproduktion samt især lokal landbrugsproduktion direkte til de fattigste mennesker.

I forløbet op til FAO-mødet har to forskellige vurderinger af fødevarer-situationen stået over for hinanden: FAO's officielle, der satses meget på friere verdenshandel med fødevarer, og som er meget optimistisk over for muligheden for fortsat at øge produktionen globalt gennem nye sorter og tekniske løsninger, altså en ny grøn revolution; og på den anden side World Watch Institutes sidste rapport, hvor der advares om, at fødevarerproduktionen ikke kan øges væsentligt på grund af miljøødelæggelser, overforbrug af vand og industrialisering med deraf følgende inddragelse af landbrugsjord til veje og byer.

I SF er vi ikke i tvivl om, at advarslerne fra WWI er helt reelle. Stagnationen i kompositionen er en advarselsslampe rettet mod miljønedbrydende produktionsmetoder og almindelig økonomisk grådighed. Det er derfor helt afgørende, at miljø og bæredygtig udvikling som vedtaget i Rio får en større betydning og herunder skal økologisk landbrug have en langt stærkere placering.

Når SF i dag har rejst denne forespørgsel sammen med Enhedslisten, er det netop, fordi begge partier ønsker økologi ind som en del af strategien for fødevarer-sikkerhed. Når man har besøgt USA's prærie og med egne ører og øjne fået et klart indtryk af, at store dele af de steder, hvor verdens korn i dag produceres, står over for en voldsom produktionsnedgang på grund af årtiers miljønedbrydende monokulturer, er truslen om en risiko for mangel på fødevarer den, der tæller mest.

Vi vil i stedet satse på at genopbygge de jorder, der er blevet lagt øde på grund af rovdrift, monokulturer, overdreven kunstvanding m.v. Ministerens svar her i dag er efter vores mening